

5 JALOSTUS.....	81
5.1 Onko olemassa täydellisiä koiria?	82
5.2 Mietteitä kasvatuksesta.....	84
5.3 Värien periytyvyydestä	87
5.4 Jalostussuositus.....	93
6 PENTUE MIELESSÄ.....	99
6.1 Nartun astuttaminen.....	101
6.2 Tiineys	102
6.3 Synnytys.....	104
7 PENTUEEN KASVATTAMINEN	109
7.1 Oman pentueeni alku	111
7.2 Ensimmäisen pentueeni syntymä	112
7.3 Pennut kasvavat	115
7.4 Pentujen luovuttamisen kohtaaminen	118
7.5 Pennun kotiuttaminen.....	120
7.6 Amerikankarvatonterrierien kehitys	121
7.7 Kohti vanhuutta	122
8 KOIRAN OMISTUSMUODOT	125
8.1 Sijoituskoira.....	126
8.2 Yhteisomistuskoira.....	127
8.3 Oma koira	128
9 RODUN TULEVAISUUS	129
10 OMAT KOIRANI.....	131
10.1 You Only You Alice eli Cindy.....	132
10.2 Wudnway Jacklyn eli Candy.....	134
10.3 Arpeggio Pantha Rei eli Pahis	136
Oman amerikankarvatonterrierin tiedot	137
Lähteet	139
Värivalokuvia.....	141

Lukijalle

Amerikankarvatonterrieri on Suomessa varsin uusi rotu, jonka on havaittu sopivan myös monelle eläinallergiselle. Ajatus itse kirjoittaa kirja tästä rodusta syntyi jo silloin, kun meille saapui uusi perheenjäsen Jack. En nimittäin löytänyt rotuun liittyvää kirjallisuutta. Syy lienee ilmeinen: kirjan kirjoittaminen ei ole helppoa. Olen saanut huomata sen monessakin vaiheessa. Välillä kirjoitusprojekti on ollut jäissä ja uskokin on loppunut, mutta asiaan paneuduttuani tämä on vienyt mukanaan. Puolisoni on tukenut minua koko ajan. Lisäksi olen samalla itsekin opinut paljon uusia asioita niin koirista kuin perheestämme.

Kirja on kirjoitettu omien kokemusteni perusteella. Kerroin myös asioista, jotka ovat kulkeutuneet monien mutkien kautta tietooni, joten kaikkien asioiden alkuperää en pysty jäljittämään. Useimmat tämän rodun koirien omistajat ovat ensi kertaa koiramaailmassa, monet asiat ovat vieläpä täysin uusia ja outoja heille. Siksi olen pyrkinyt kirjoittamaan rodusta mahdollisimman helposti ja ymmärrettävästi.

Koska olen eläinallerginen, haluan myös kertoa, millaista on omistaa koira, jota ei pitänyt löytyä tästä maailmasta. Silti se löytyi. Vuosien mittaan olen tehnyt muistiinpanoja päiväkirjaani, jotta tiedän, kuinka siedättymiseni koirille on eden-

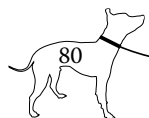

tuomarit arvostelevat ainoastaan ulkoisen olemuksen, kun taas useat perinnölliset viat näkyvät yleensä vain lääkärinto-
distuksissa, joita ei koiranäyttelyssä katsella.

Nimenomaan näyttelyistä koiranäyttelyihin ihastuneet kasvattajat löytävät nartuilleen sopivia, hyvin voittaneita uroksia. Juuri näitä uroksia he toivovat suvunjatkajiksi, jotta saavat kertoa tuleville pentujen omistajille, kuinka paljon näyttelypokaaleja ynnä muita sijoituksia vanhemmilla onkaan. Onhan se hienoa, jos pennun vanhemmat ovat näyttelyissä menestyneet, mutta jos vain näyttelymenestyjät saavat lisääntyä, miten koirarotujen käy?

Tietenkin monet koirasuvut häviävät, ja rodun monimuotoisuus häviää pikkuhiljaa. Onneksi tätä tilannetta ei amerikankarvatonteriireillä ole vielä, koska tässä rodussa eivät ainoastaan koiranäyttelymenestyjät ole niitä, jotka saavat lisääntyä, ja näin kuuluisikin olla. Minun mielestäni sukuaan saavat jatkaa myös sellaiset koirat, jotka eivät ole täydellisiä rotumääritelmän mukaisesti, sillä juuri näin saamme koirakannan, jossa on geenien monimuotoisuutta mahdollisimman paljon.

Jalostuksella voidaan vaikuttaa muun muassa koiran kokoon. Candyistä tiedettiin odottaa jo pentuna, että siitä kasvaa tavallista pienempi rotunsa edustaja. Koiranäyttelyissä saattaa tulevaisuudessa tämäkin rotu jakautua pieniin ja suuriin amerikankarvatonteriireihin.

Jalostus

KYSY AINA ELÄINLÄÄKÄRILTÄ NEUVOJA KUN:

- 🐾 synnytys ei ole alkanut, kun 65 tiineysvuorokautta on kulunut
- 🐾 narttu ei voi hyvin (apaattinen, tuskainen, kuumeinen)
- 🐾 synnytys ei ole alkanut 24 tunnin sisällä nartun ruumiinlämmön laskusta
- 🐾 sikiövedet ovat tulleet noin 6 tuntia sitten, mutta pentu ei ole syntynyt
- 🐾 heikkoja supistuksia on kuuden tunnin ajan
- 🐾 synnytysteistä vuotaa tummaa vihertävää vuotoa
- 🐾 supistukset ovat loppuneet, mutta pennut eivät ole syntyneet
- 🐾 voimakkaat supistukset jatkuvat tunnin ajan, mutta pentua ei synny
- 🐾 pentujen syntymän väli venyy yli 3 tuntiin
- 🐾 ensisynnyttäjällä on syntymässä vain yksi tai kaksi pentua, jotka ovat kasvaneet normaalia kookkaammiksi ja vaikeuttavat synnytystä
- 🐾 tilanne penikoimisessa muuttuu tai itse tunnet epävarmuutta, sillä kysymyksessä voi olla pentujen tai emon henki

Kun kaikki pennut ovat syntyneet, narttu rauhoittuu, nuolee ja tuuppii hellästi pentuja ja asettuu makaamaan niin, että pennut pääsevät nisille ruokailemaan. Pentueen syömishetken jälkeen olisi hyvä käyttää emoa ulkona tarpeillaan. Jos narttu ei suostu lähtemään, voi sen vaikka kantaa ulos asti lyhyelle pissatuskäynnille. Samaan aikaan toinen henkilö voi puntaroida pikkupennut ja vaihtaa puhtaat aluset pentulaatikoon, sillä hyvä hygienia on aina tarpeen.

Pentulaatikossa voi käyttää lemmikkieläimille tarkoitettua imupaperin tyylistä paperia, jonka voi sen likaannuttua heittää roskikseen. Laatikossa voi myös käyttää isoa täk-

kiä alustana, jonka voi pestä, kun se likaantuu. Helpointa on varata käyttöön kaksi tai kolme täkkiä, joita voi vuorotellen käyttää ja pestä.

Nartulle voi aluksi tarjota esimerkiksi lämmintä lihaliენტä, jotta se voimistuu. Myöhemmin, noin kuuden tunnin jälkeen, emolle voi antaa sitä ruokaa, jota on syöttänyt sille viimeiset tiineysviikot.

Cindyn ensimmäinen pentu oli kokonaan tumma ja painoi kesäkuussa 2010 syntyessään 160 grammaa.

